

Τελικά δεν θα πετύχουν οι απαγορεύσεις . . .

Ίσως να μην έχει ακόμα γίνει σ'όλους κατανοητό αλλά σίγουρα έχει γίνει κατανοητό σε αρκετούς από μας : 'Ότι, το τι συμβαίνει ανάμεσα στους Τ/κους δε μπορεί παρά να μας ενδιαφέρει και μας σαν Ε/κους. Έτσι ο Νεοκυπριακός Σύνδεσμος δε μπορεί να μείνει αδιάφορος στη δίωξη και τη τιμωρία που επιβλήθηκε πρόσφατα στους συμπατριώτες Τ/κους εκπαιδευτικούς, απλά και μόνο γιατί πήραν μέρος στην αποστολή της Δικαιοδικής Χορωδίας στη Κωνσταντινούπολη.

Για αρκετά χρόνια ο κ. Ντένκτας και η Τουρκία αγωνίζονται να αναγνωρισθεί το δημιούργημα τους, του Νιόβρη του '83, σε κανονικό κράτος. Όμως ένα από τα χαρακτηριστικά των κανονικών και ευνομούμενων κρατών, όταν πρόκειται για πραγματικά και όχι άλλων προτεκτοράτα, είναι να αναγνωρίζουν και να σέβονται τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα.

Έτσι δε μπορεί να είναι αποδεκτή η εγκύκλιος που κυκλοφόρησε πρόσφατα ανάμεσα στους Τ/κους εκπαιδευτικούς και τους απαγορεύει να συμμετέχουν σε εκδηλώσεις της Δικαιοδικής Χορωδίας, ούτε και η από τους εθνικιστές επιδιωκόμενη επέκταση της απαγόρευσης συμμετοχής σε εκδηλώσεις ευρύτερα, των δημοσίων υπαλλήλων καθώς και των Τ/κων που αρθρογραφούν στον Ε/κο τύπο.

Αυτά θυμίζουν πρακτικές δικτατορικών καθεστώτων και όχι ανθρώπων που ζουν σε σύγχρονα κράτη. Τη στιγμή που η ίδια η Τουρκία καταβάλλει θετικές προσπάθειες προς την πλευρά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (κατάργηση θανατικής ποινής, αναγνώριση του δικαιώματος έκφρασης στη κουρδική γλώσσα, νομιμοποίηση του Κομμουνιστικού Κόμματος), είναι οξύμωρο το καθεστώς του κ. Ντένκτας να περιορίζει ακόμα περισσότερο τα δικαιώματα των Τ/κων συμπατριωτών.

Θα πρέπει να γίνει επιτέλους κατανοητό ότι, παρά τα πολλά λάθη το παρελθόντος και την Ε/κη ήττα του '74, δεν είμαστε διατεθειμένοι οι περισσότεροι Κύπριοι και από τις δυο μεριές να συνεχίσουμε να ζούμε σαν ξένοι μεταξύ μας και χωριστά, γιατί κάτι τέτοιο είναι αφύσικο. Ούτε όμως να αφήσουμε τη χώρα μας να αποτελεί προτεκτοράτο του οποιουδήποτε.

Η επικοινωνία των δύο κοινοτήτων βοηθά στη αλληλοκατανόηση και δημιουργεί τις προϋποθέσεις συνύπαρξης στη κοινή πατρίδα. Σήμερα το κέλυφος των σύγχρονων κοινωνιών δεν είναι το έθνος που τόσο πολύ αρέσκεται να επικαλείται η Τουρκική και η Τ/κη ηγεσία αλλά το κράτος. Και τα περισσότερα κράτη δεν είναι μονοεθνικά, όπως δεν είναι και η ίδια η Τουρκία με τα 12 εκατομμύρια του κουρδικής καταγωγής πληθυσμού της.

Νεοκυπριακός Σύνδεσμος

7/11/2002